

Imejl koji mi je uputila bivša vođa Službe žena – prvi deo

Na primer, ne razumem kako je silovanje moguće u braku, jer verujem da pristupamo ovoj zajednici da bismo učinili srećnim one druge, a ne da bismo mislili samo na sebe, svaka normalna žena smatra impresivnim kada njen muž misli da je ona atraktivna... bilo kad (ili u svako doba) da se to desi. Na primer, za 38 godina koliko smo zajedno, nikada nismo jedno drugom rekli „ne”, čak i ako se nismo osećali dobro, jer ljubav pobeđuje sve.

Kada je reč o crkvenom odboru, slažem se da je trebalo saslušati obe strane, ali zar ne misliš da je trebalo da se držiš toga i kada si razgovarala sa psiholozima, socijalnim radnicima i policijom u Novom Sadu? Nekako, ne verujem da su oni zaista profesionalci ako nisu pitali za Kalebovu stranu priče.

Pored svega ovoga, žao mi je što si toliko požurila da se razvedeš, to samo privlači pažnju ljudi, znajući da je savet EGW u ovakvim slučajevima biti rastavljen neko vreme i ne razvesti se odmah.

Ne znam šta planiraš, ali želim da te zamolim da razmisliš o crkvi i svojoj deci. Pravdanje sebe dok se pokušava bacanje ljage na nekog drugog nikada ne daje dobru sliku ni o kome. Jednostavna činjenica da si ostavila sve ovde tako iznenada ima loš uticaj na crkveni posao koji ste obavljali tako dobro. Mi vas oboje vidimo kao požrtvovane, talentovane ljude i verujem da možete nastaviti svoj rad i porodični život samo kada biste mogli da ostavite iza sebe šta god da se desilo, učeći iz toga, šta god da je pred tobom, Gospod će vam pomoći da izgradite dobar brak... Potrebno je vreme, svakog dana morate ulagati trud u to, ali je vredno toga, pogotovu za decu i vašu budućnost... Vidim da oboje imate snažne ličnosti i da ste oboje veoma talentovani. Bog vam je dao mnogo potencijala i verujem da to pored dobrog terapeuta može biti rešeno ukoliko ste spremni da uložite trud.

Drugi mejl od bivše vođe Službe žena, u kojem kaže da je i dalje neutralna

Draga Anita,

Prošle nedelje sam srela tvoje roditelje i razgovarali smo o nekim pitanjima koje smo imali. Tada sam čula informaciju koju moram da razjasnim. Bila si informisana da je Kaleb rekao/napisao nekome od tvojih prijatelja/rođaka da smo stali na njegovu stranu po ovom pitanju, što znači da smo protiv tebe. To uopšte nije tačno. Ne znam odakle potiče ovo pogrešno tumačenje, ali Kaleb zna da sam mu jasno rekla da mi ne stajemo ni na čiju stranu, s obzirom da nismo uključeni od početka i želimo da ostanemo neutralni. Ono što sam rekla bilo je jasno, da ako je istina ono za šta je optužen, ne mora da prizna meni, jer ja nemam ništa sa tim, ali mora da traži oprostaj od onih koje je povredio, i od Boga. Da popravi stvari i odnose, sve loše što je učinio... To je ono što svi mi moramo da činimo i što sam naučila iz Biblije.

Drugo, mislim da imam pravo da imam drugačije mišljenje i da se ne slažem sa svim postupcima koje si preduzela u rešavanju ovog problema. Što ne znači da ti ne verujem ili da sam na njegovoj strani, niti da sam protiv tebe. Jednostavno, uvek sam želela da vam pomognem oboma, a kako mi je Bog dao posebnu ljubav i razumevanje prema deci i mladima, kad god smo radili, uvek sam se trudila da im pomognem u njihovim borbama da rastu bliži Bogu. Samo mislim da ste tvoji roditelji, tvoja deca i ti sama izloženi nepotrebnom stresu koji može dovesti do drugih neželjenih posledica. Žao mi je ako te je bilo koja moja reč koju sam rekla/napisala u prošlosti povredila. To nije bila moja namera. To je bilo samo iz ljubavi i čiste želje da pomognem dvema mladim osobama koje se muče...

S ljubavlju,

Aranka

Poruka sa Fejsbuka od bivše direktorke Službe žena

Draga Anita,

Sandra vas zaista voli... Mogla je da vidi da nešto nije u redu ali ja sam veoma zabrinuta da će prestati da dolazi u crkvu zbog tvog slučaja. Zato sam želela da te zamolim, nemoj da objašnjavaš šta se dogodilo, jer Kaleb još uvek radi sa njima i treba da držimo vrata otvorena kako bi primili propoved... Evo pisma koje mi je ona poslala kada sam joj rekla da imate nekih problema:

Druga poruka:

Srela sam Željenu na autobuskoj stanici dok smo čekale decu da stignu sa Balkana i imala je mnogo pitanja o tebi. Bila je sposobna da donosi sopstvene zaključke jer može da čita ljude vrlo dobro i rekla je da je prošla kroz razvod pre šest godina, sa dvoje dece, i nikome to ne bi preporučila... iako je imala veoma dobar razlog za to. Molili smo se i postili kako bi Gospod pomogao oboma, još uvek verujem da se ljudska srca mogu promeniti... Ako mu dozvolimo da oživi ljubav u našim srcima, čuda će se dogoditi u našim životima. Taj papir ne znači ništa. Pred Bogom vi ste i dalje venčani i nije još kasno da započnete novi život zajedno. Bog može da vam pomogne da zaboravite prošlost i izgradite novu još lepšu vezu. Još nije kasno jer vrlo malo ljudi zna o ovome i svaki brak prolazi kroz krize iz kojih uče i postaju snažniji. Ono što se desilo tebi i njemu je prošlo, nije dobro pothranjivati se time. Podsećanje drugih na njihovo „smeće” nikoga nije učinilo boljom osobom. Biblija nas jasno uči kako da se ponašamo čak i prema onima koji su nam neprijatelji, a da ne pominjem kako prema osobi koja te još voli i nije rekla nijednu ružnu reč o tebi.